

தமிழர் மரபில் இயற்கையும் வாழ்வியலும்

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் பா.தனவந்தினி

முதல்வர்

பிரின்ஸ் பூர் பாலாஜி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

பொன்மலர், சென்னை – 600 127.

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் சே.திருநாவுக்கரசு

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

தாசுலர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

குரோம்பேட்டை சென்னை.

அகில் பதிப்பகம்

சென்னை

பதிப்பாண்டு : 2026

தமிழர் மரபில்

இயற்கையும் வாழ்வியலும்

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் பா.தனவந்தினி

முதல்வர்

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் சே.திருநாவுக்கரசு

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

* பக்கம் : 462

* அளவு : டெம்மி, 12.5 புள்ளி

* தாள் : என்.எஸ்.புக் பிரிண்ட்

* அச்சு : வசந்தம் அச்சகம், சென்னை.

* நூல் வடிவமைப்பு : கா.பாத்திமா

* அட்டை வடிவமைப்பு : கா.பாத்திமா

வெளியீடு

அகில் பதிப்பகம்

நெ. 44/2, நாயக்கமார் தெரு,

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை- 33.

ISBN : 978-81-69145-12-1

விலை : ரூ. 500/-

முனைவர் சி.குமார்

இணைப்பேராசிரியர். தமிழ்த்துறை

மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை - 05.

வாழ்த்துரை

இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்வதையே வாழ்வின் உயர்ந்த நெறியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். மண், நீர், காற்று, நெருப்பு, வானம் ஆகிய இயற்கையின் அடிப்படைக் கூறுகளைப் போற்றிப் பாதுகாத்ததோடு, அவற்றுடன் இணைந்த வாழ்வியல் முறைகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணிவந்த பெருமை தமிழர் மரபிற்குரியது. இத்தகைய சிறப்புமிக்க மரபினை ஆய்வு நோக்கில் அணுகி, அதன் தொன்மையையும் சமகாலப் பொருத்தப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'தமிழர் மரபில் இயற்கையும் வாழ்வியலும்' என்னும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கக் கட்டுரைத் தொகுப்பு வெளிவருவது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையையும் மனித வாழ்வையும் பிரிக்க முடியாத உறவுகளாகப் பதிவு செய்துள்ளன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என நிலங்களைப் பகுத்த தமிழர்களின் அறிவியல் பார்வையும், நிலத்திற்கு ஏற்ப அமைந்த தொழில், உணவு, உடை, வழிபாடு, கலை, பண்பாடு ஆகிய வாழ்வியல் கூறுகளும் அவர்களின் இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறைக்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. மேலும், நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள், பழமொழிகள், வழக்காறுகள், மருத்துவ மரபுகள், வேளாண்மை முறைகள், உணவுப் பண்பாடு

10. இயற்கையும் தமிழ் மரபும்: உயிர்க்கோள உறவுமுறை
(தமிழ் பண்பாட்டின் சுற்றுச்சூழல் அறவியலும் பாரம்பரிய சூழலியல் அறிவும்) 103
- **இரா. இராஜ்**
11. தமிழர்களின் மரபுசார் பயன்பாடும் தற்கால அறிவிலும் 110
- **குணசேகரன்.ப**
12. நீதி இலக்கியம் உணர்த்தும் விருந்தோம்பல் 117
- **திருமதி அ.ஏஞ்சல் ராணி**
13. சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்படும்
பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் 126
- **முனைவர் ஞா. விஜயகுமாரி**
14. சங்க இலக்கியத்தில் குறிஞ்சித்தேன் 138
- **பொ.பூந்தென்றல்**
15. பண்பாட்டியல் வழியே அற இலக்கியங்கள் இயம்பும் இயற்கையும்
தமிழர் மரபும் 144
- **முனைவர் அனிதா ரேச்சல். பா.**
16. அகத்தியர் மருத்துவம் 152
-
17. இயற்கை சார்ந்த நம்பிக்கைகள் மற்றும்
வழிபாட்டு மரபுகள் 162
- **முனைவர் ஆ.சிவனருட்செல்வி**
18. உயிரினப்பன்மையும் (Biodiversity) உலக இயற்கையும் 171
- **முனைவர் ச.சரவணத்தாய்**
19. குறுந்தொகையில் பெண்பாற்புலவர் பாடல்களில்
ஐந்திணைக் காட்சிகள் 178
- **முனைவர் செ. சரண்யா**
20. சீவக சிந்தாமணியில் ஆயர் குல மக்களின் வாழ்வியல் மரபுகள் ... 188
- **முனைவர் து.பத்மமாலதி**
21. தமிழர் மரபில் இயற்கையும் வாழ்வியலும்
சுற்றுச்சூழலில் மரங்களின் முக்கியத்துவம் 198
- **திருமதி இர. கஸ்தூரி**
22. தமிழர் மரபில் இயற்கை உணவுகள் - ஓர் ஆய்வு 207
- **முனைவர் கி. அன்பு**

23. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில்
விலங்குகள் புனைவில் பக்திநெறி 217
- **முனைவர் நா தீபாராணி**
24. வேள்பாரி புதினத்தில் உயிரினங்கள் 228
- **முனைவர் கா.பிரேமா**
25. எழுத்துக் கவிஞரின் இயற்கைப் படிமங்கள் 236
- **முனைவர் கு.லோகேஷ்வரன்**
26. கம்பராமாயணத்தில் இயற்கை 244
- **முனைவர் கா.அ. நந்தினி**
27. குறுந்தொகைக் காட்சிப்படுத்தும் மரங்கள் 253
- **முனைவர் ஆ.ஆதிலட்சுமி**
28. சங்க இலக்கியங்களில் மரங்களும் மானுட வாழ்வியலும் 259
- **ப. நந்தினி**
29. சங்க இலக்கியத்தில் வரகும் திணையும் தமிழர்
இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியல் (உணவு, வேளாண்மை, விதை
மற்றும் விருந்தோம்பல் குறித்த ஓர் ஆய்வு) 266
- **முனைவர் அ. இராஜலட்சுமி**
30. எட்டுத்தொகை நூல்களில் சிறுதானியம் 278
- **செல்வி தி. பிரியதர்ஷினி**
31. தமிழரும் இயற்கை வாழ்வும் 289
- **முனைவர் வெ. பரிமளம்**
32. தொல்காப்பியத்தில் மக்கள் பெயர்கள்:
ஓர் சமூக-மொழியியல் ஆய்வு 295
- **முனைவர் ஜெ.காவேரி**
33. நாச்சியார் திருமொழியில் இயற்கை 302
- **ந.தீருமால்**
34. வானம்பாடிகளின் இயற்கைப் படிமங்கள் 309
- **முனைவர் கு.லோகேஷ்வரன்**
36. பழங்காலத் தமிழரின் நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் 316
- **முனைவர் அ. எபநேசர் அருள் ராஜன்**
37. தமிழர் மரபும் நிலையான எதிர்காலமும் 324
- **முனைவர் சி. சம்பத்**
38. சங்க கால மக்கள் வாழ்வில் சிறு தானியங்கள் 335
- **முனைவர் ஆ.ஆனந்தி**

10. பட்டினப்பாலை.
11. பெரும்பாணாற்றுப்படை.
12. சிறுபாணாற்றுப்படை.
13. மலைபடுகடாம்.
14. மதுரைக்காஞ்சி.
15. திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்.
16. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள்.
17. மணிமேகலை - சீத்தலைச் சாத்தனார்.
18. “Food Patterns of Tamils in Sangam Literature,” International Research Journal of Tamil, 2024.
19. Elavarasan, K., “Cultivation Techniques and Food Culture in Sangam Literature,” International Research Journal of Tamil, 2024.
20. Ganesh, P., “Dietetics with Tamil Literature: A Social Anthropological Perspective,” International Research Journal of Tamil, 2024.
21. Praveen Gnaniah, I., “Food Habits During the Sangam Period,” Shanlax International Journal of Tamil Research, 2017.
22. Manimekalai, C., “Concepts about Food in Sangam Literature,” Shanlax International Journal of Tamil Research, 2018.
23. Sivaguru, N., “Foods of the Sangam Tamils,” Zenodo, 2023.
24. Prahalathan, T., “Tamils and Fish as Exhibited in Sangam Literature,” International Research Journal of Tamil, 2022.
25. Elamaran, S., “The Food Philosophy of the Sangam Tamils,” Kalanjiam – International Journal of Tamil Studies, 2026.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் விலங்குகள் புனைவில் பக்திநெறி

முனைவர் நா தீபாராணி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப மற்றும்
உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
பல்லாவரம் சென்னை

முன்னுரை

இயற்கையோடு இயற்கையாக வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கைப் படைப்புகளைக் கண்டு வியந்தனர். இயற்கையின் ஒவ்வொரு படைப்பையும் அதன் அழகையும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இயற்கையைத் தெய்வமாக வணங்கினர். இயற்கையின் அரிய படைப்பான விலங்கினங்களைத் தெய்வமாகப் போற்றினர். ஒவ்வொரு விலங்குகளிடத்தும் தெய்வம் குடிகொண்டிருப்பதாக நம்பினர். எனவே தான் தெய்வங்களுக்கு வாகனமாக விலங்குகளை அமைத்தனர். பசுவை கோமாதா என்றும். கலைமகள் பசுக்களிடம் குடிக்கொண்டுள்ளது என்றும் நம்பி காளையை நந்திதேவன் என்றனர். பாம்பு கண்ணபிரானுக்குப் படுக்கையாகவும், சிவபிரானுக்குக் கழுத்தணியாகவும் விளங்குவதாகப் போற்றினர். நாயினைப் பைரவர் என்னும் காவல் தெய்வமாகவும் வழிபட்டனர். பசு, எருது, நாய் போன்ற விலங்குகள் மனிதர்களின் நண்பனாகவும் அவை குடும்பத்தின் அங்கமாகவும் கருதப்படுகின்றன. யானைத் தலை, விநாயகருக்கு உரியதாகிறது. அவருக்கு வாகனமாக மூஞ்சூறு கொள்ளப்படுகிறது. பார்வதி தேவிக்கு, சிங்கம் வாகனமாக

அமைகிறது. இவ்வாறு விலங்குகளைத் தெய்வங்களுக்குச் சமமாக வைத்துப் போற்றுவது மரபாக உள்ளது. முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திய இம்மரபு இன்று வரை தொடர்கிறது. ஒவ்வொரு விலங்குகளும் இறைவனின் உருவகமாகவும், இறை அருள் அவற்றுள் நிறைந்துள்ளதாகவும் கருதப்படுகிறது. எனவேதான் விலங்குகளை வழிபட்டால் இறைவனையே வழிபட்டதற்குச் சமம் என்கின்றனர். சமய நூல்களில் விலங்குகளைப் போற்றுதல் பற்றிய செய்திகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

திருமாலின் திருவருள் பெற்ற ஆழ்வார்கள் தம்முடைய பாசுரங்களில் திருமால், விலங்குகளின் மீது அதிகப் பற்றுடையவர் என்பதைப் பாடியுள்ளனர். எம்பிரான் கிருட்டிணவதாரத்தில் பசுக்கள் மேய்க்கும் ஆயர்குலச் சிறுவனாகப் பிறந்து பசுக்கள் மேய்த்ததைச் சுட்டுகின்றனர். மாயோன் உயிர்களிடத்து மிகுந்த அன்பு கொண்டவன். அவற்றிற்குத் துன்பம் நேரும் போது விரைந்து காக்கக்

கூடியவன் என்கின்றனர். இதன் வழியாக மக்கள் அனைவரும் எம்பிரானை வழிபடவேண்டும். அவன் திருப்பாதத்தைச் சரணடைய வேண்டும். அவனை வழிபட்டோரை எப்பொழுதும் காக்கக்கூடியவன் என்ற உண்மையினை விலங்குகளின் செயல்களைக் கொண்டு மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றனர் ஆழ்வார்கள். அவ்வகையில் ஆழ்வார்கள் திருமால் மீது கொண்ட பக்தியினை விலங்குகளின் வழியாகத் தம் பாசுரங்களில் பதிவு செய்துள்ள பாங்கை ஆராய்ந்து விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பாசுரங்களில் இடம் பெற்றுள்ள விலங்குகள்

ஆழ்வார்கள் தங்களுடைய பாசுரங்களில் பல்வேறு விலங்குகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவற்றுள் பசு, யானை, குதிரை, குரங்கு, பாம்பு, சிங்கம், புழு, பல்லி, ஆடு, கோழி, நாய், பன்றி, புலி, எருமை, கரடி, முயல், கோவேறு கழுதை, மான் என்பன நிலவாழ் உயிரினங்களாகும். முதலை, ஆமை, கயல்,

கெண்டை, ஆரல், வாளை, நண்டு, நத்தை, மீன்கள் என்பன நீர்வாழ் உயிரினங்களாகும்.

விலங்குகள் புனைவில் பக்தி வெளிப்பாடு

திருமால் விலங்குகள் மீது பற்றுக்கொண்டவன். அவற்றிற்குத் துன்பம் நேரும் போது அவற்றைக் காத்தவன் என்றும், அதே சமயத்தில் அவற்றால் மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் நேரும் போது அந்த விலங்குகளை அழிக்கக் கூடியவன் என்றும் ஆழ்வார்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவ்வகையில் ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள விலங்குகள் பற்றிய பதிவுகள் கீழ்க்காணும் பகுதிகளாகப் பிரித்துக் காணத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளன. அவையாவன.

1. திருமால் தன் பக்தர்களை என்றும் காக்கக்கூடியவன் என்பதை விலங்குகள் வழி உணர்த்துதல்
2. திருமால் விலங்குகளாக அவதரித்து நன்மைகள் புரிதல்
3. அசுரர் விலங்குகளாக அவதாரம் எடுத்து வரும்போது அவற்றை அழித்தல்
4. திருமால் திருத்தலப் பெருமையை விலங்குகள் வழி உணர்த்தல்.
5. திருமால் உருவத்தோடு விலங்குகளை ஒப்பிடுதல்
6. திருமாலை வணங்காதவர் நிலை உணர்த்துதல்

திருமால் தன் பக்தர்களை என்றும் காக்கக்கூடியவன் என்பதை விலங்குகள் வழி உணர்த்துதல்

மனிதன் தன் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி ஆள வேண்டும். மதம்பிடித்த யானை போல் மனதைத் தறிகெட்டு அலைய விட்டால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய துன்பத்தை அவனால் ஒரு போதும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. எனவே, மனிதன் தம் ஐம்புலன்களையும் அடக்கிக் கொண்டு மெய்ஞான நிலையோடு எம்பிரானை வழிபட வேண்டும். அவ்வாறு வணங்குபவரை

இறைவன் விரைந்து சென்று காப்பான். தன்னை வணங்கிய விலங்குகளுக்கு ஆபத்து வரும்போது விரைந்து சென்று காத்தவன் நாராயணனே. எனவே திருமாலைப் போற்றுகிறார்கள் அவர் நம்மருகிலேயே இருப்பார் என ஆழ்வார்கள் உணர்த்துகின்றனர்.

யானைக்கு அருள் செய்தல்

இந்திரத்யுமனன் என்ற அரசன் சிறந்த விஷ்ணு பக்தன். திருமாலை வழிபட்டு கொண்டிருந்த போது அகத்திய மாமுனி அவரிடம் எழுந்தருளினார். திருமாலையே நினைத்துக் கொண்டிருந்த அரசன் முனிவரைக் கவனிக்கவில்லை. அதனால் கோபம்கொண்ட முனிவர். நீ யானை போல் செறுக்குற்று இருந்தமையால் நீ யானையாகப் பிறக்கக்கடவாய் எனச் சபித்தார். அவ்வாறு சாபம் பெற்ற யானையே கஜேந்திரனாகப் பிறந்து தாமரை மலர்களால் திருமாலைப் பூசித்தது. அந்த கஜேந்திரன் என்ற யானைக்கு இறைவன் அருள்புரிந்த நிகழ்வினை ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

பிடிசேர் களிற்றித்த பேராளா உன்றன் அடிசேர்ந் தருள்
பெற்றா ளன்றே - (நா.தி.பி.யா. 2178)

தொடரெடுத்த மால்யானை சூழ்கயம் புக்கஞ்சி
படரெடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு அன்றிடரடுக்க
ஆழியான் பாதம் பணிந்தன்றே வானவர்கோன்
பாழிதான் எய்திற்றுப் பண்டு - (நா.தி.பி.யா. 2194)

மீனமர் பொய்கை நாள்மலர் கொய்வான் வேட்கை யினோடு
சென்றிழிந்த கானமர் வேழம் கையெடுத்தலறக் கரா அதன்
காலினைக் கதுவ ஆனையின் துயரம் தீர்ப்புள்ளாந்து
சென்று நின்று ஆழி தொட்டனைத் - (நா.தி.பி.யா. 1076)

பதக முதலைவாய்ப் பட்ட களிறு கதறிக்கை கூப்பி
என் கண்ணா! கண்ணா! என்ன உதவப்புள் ஊர்ந்து அங்கு
உறுதுயர் தீர்த்த அதகன் - (நா.தி.பி.யா. 126)

பெண் யானையுடன் வசிக்கக்கூடிய கஜேந்திரன் என்ற ஆண்யானை தினமும் தாமரை மலர்களால் மாதவனைப் போற்றியது. ஒரு முறை தாமரை பறிக்கத் தடாகத்தில் இறங்கிய போது முதலை அதன் காலைப் பற்றிக்கொண்டது. வலியால் துடித்த யானை ஆதிமூலமே எனக் கதறியது. அக்கணமே திருமால் கருடன் மீது அமர்ந்து விரைந்து சென்று சுதர்சனத்தால் முதலையைக் கொன்று கஜேந்திரனைக் காத்தார். முனிவரால் சாபம் பெற்ற சூது என்ற கந்தருவனே அந்த முதலை. யானையாகப் பிறந்த இந்திரத்தனனுக்கும். முதலையாகப் பிறந்த கந்தருவனுக்கும் திருமால் சாபவிமோச்சனம் அளித்து அவர்களைக் காத்தருளினார். அதேபோல் அந்தக் கண்ணபிரானை நாம் போற்றினால் அவர் நம்மைத் துன்பகாலத்தில் விரைந்து காப்பார் 67507 உணர்த்துகின்றனர் ஆழ்வார்கள். இந்நிகழ்வு பாசுரங்களில் பல்வேறு இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொய்கையாழ்வார் இரண்டு இடங்கள்

(நா.தி.பி.யா 2128, 2159)

பூதத்தாழ்வார் இரண்டு இடங்கள்

(நா.தி.பி.யா 2194, 2254)

திருமங்கையாழ்வார் ஐந்து இடங்கள்

(நா.தி.பி.யா 1076, 1132, 1140,
2695,1288)

பெரியாழ்வார்

இரண்டு இடங்கள்

(நா.தி.பி.யா 126, 220)

திருமழிசையாழ்வார் ஓர் இடம் (நா.தி.பி.யா 79)

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் மூன்று இடங்கள்

(நா.தி.பி.யா 899, 918, 917)

பசுக்களிடம் கருணை காட்டுதல்

திருமால் கிருட்டிணனாகப் பசுக்களை மேய்க்கும் ஆயர்குலச் சிறுவனாக அவதரித்து, பசுக்களை மேய்த்ததையும்

பரிவோடு அவற்றை அரவணைத்ததையும். துன்பகாலத்தில் அவற்றைக் காத்ததையும் ஆழ்வார்கள் சுட்டிக்காட்டி அது போல நல்ல குணம் கொண்ட மனிதர்களிடத்தில் இறைவன் எப்பொழுதும் அருகிலேயே இருப்பார் என்பதை உணர்த்துகின்றனர்.

கோவலனாய் ஆநிரைகள் மேய்த்துக் குழலுதி
(நா.தி.பி.யா. 2333)

கோவலனாகத் தோன்றி பசுக்களை மேய்த்து. புல்லாங் குழல் இசைத்து, மிக மென்மையாக, சாதுவாக இருக்கின்ற கண்ணன். கோசிகாசுரனின் வாயைப் பிளந்தவன்; நரசிங்கமாகி இரணியனது மார்பைப் பிளந்த பெரும் கோபக்காரன் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றார்.

மேட்டிளமேதிகள் தளை விடும் ஆயர்கள்
வேயங்குழலோசையும் விடை மணிக் குரலும்
ஈட்டிய இசை திசை பரந்தன (நா.தி.பி.யா. 920)

எருமைகளைக் காலையில் மேய்ச்சலுக்காக ஆயர்கள் கட்டவிழ்த்துவிட, புல்லாங்குழல் ஊதிக்கொண்டு அவற்றின் பின் செல்ல ஆரம்பித்துவிட்டான். அந்தக் காளைகளின் கழுத்து மணியோசை எங்கும் பரவிற்று. வயலில் வண்டுகள் ரீங்காரமிடத் தொடங்கி விட்டன என விடியலின் தோற்றத்தை எடுத்துரைக்கின்றார் ஆழ்வார்.

சுருண்டிருண்ட குழல் தாழ்த்த முகத்தான் ஊதுகின்ற
குழலோசை வழியே
மருண்டுமான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து மேய்ந்த புல்லும்
கடைவாய் வழிசோர
இரண்டு பாடும் துலுங்காப் புடைபெயரா
எழுது சித்திரங்கள் போல நின்றனவே

(நா.தி.பி.யா. 283)

மழை மேகம் போல் நிறமுடையவனும், செந்தாமரை மலர்களைச் சுற்றி மொய்க்கின்ற வண்டுக் கூட்டம் போல கருண்ட இருண்ட கூந்தலை உடையவனுமாகிய கண்ணன் தன் நண்பர்களோடு பசுக்கூட்டங்களை அழைத்துக்கொண்டு காட்டிற்குச் சென்று அவற்றை மேய்த்துக் கொண்டு நண்பர்களோடு விளையாடி மகிழ்கின்றான். அப்போது அவன் குழலோசை இசைக்கின்றான். அவன் இசையால் மயங்கி, உயிரினங்கள் மேய்தலையும் மறந்து, மேய்ந்த புல்லும் வாய்வழியே விழுவது கூடத் தெரியாது சித்திரங்கள் போல் நிற்கின்றன. சில பசுக்கூட்டங்கள் பரவசமாகி, கால்களைப் பரப்பி, தலைகளைத் தாழ்த்தி, காதுகளை அசைத்தால் இசை கேட்கத் தடையாகும் என்று செவிகளை ஆட்டாது கிடந்தன. மேலும் மதுசூதனன் எந்தப் பக்கம் குழலுதுகின்றானோ. அந்தப் பக்கமுள்ள மரங்கள் எல்லாம் தேன் சிந்தும். சில மலர்களை உதிர்க்கும். உயரமான மரங்கள் கிளைதாழ்த்தி வணங்கும், சில உருகிநிற்கும் இதை எல்லாம் எப்படிப் பாரட்டுவேன் என்கிறார் பெரியாழ்வார்.

பசுக்களைத் துன்பத்தில் இருந்து காத்தல்
புயலுறுவரை மழை பொழிதர மணிநிரை
மயலுற, வரகுடை எடுவிய நெடியவர் (நா.தி.பி.யா. 1710)

குன்றமெடுத்து ஆநிரை காத்தவன் (நா.தி.பி.யா. 2031)

ஆயர்குல மக்கள் இந்திரனை வணங்காது கோவர்த்தன கிரியை வணங்கினர். அதனால் சினங்கொண்ட இந்திரன் புயல் மழையினால் மக்களைத் தாக்கினார். இதனால் மக்கள் உயிரினங்கள் என அனைத்தும் துயருற்றன. அப்போது கண்ணன் கோவர்த்தனகிரியைப் பெயர்த்து எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்து உயிரினங்கள் அனைத்தையும் காத்தார். அவ்வாறு இறைவன் நம்மையும் காக்க வேண்டுமாயின் நமது மனம் திருமாலைச் சென்றடையவேண்டும். எவன் ஒருவன் மனதை அவன் போக்கில் மேயவிடாது சுத்தமாக வைத்துக் கொள்கின்றானோ,

அவன் எம்பெருமானை எளிதில் உணர்ந்து கொள்வான். அவனது மனம் பசுக்கூடத்தின் நடுவே கன்று தன் தாயை எவ்வாறு தேடிச் சென்று அடைகிறதோ அதேபோல் திருமாலின் பாதத்தைச் சென்றடையும் என்பதைத் திருமங்கையாழ்வார் உணர்த்துகின்றார்.

திருமால் விலங் குகளாக அவதரித்து நன்மைகள் புரிதல்

திருமால் விலங்குருவில் அவதாரம் எடுத்து வந்து நன்மைகள் புரிந்துள்ள செய்தியை ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் சுட்டியுள்ளனர். திருமால் பல அவதாரங்கள் எடுத்துள்ளார். மனிதனாகப் பிறந்து மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்திருக்கிறார். விலங்குகளாகவும் அவதாரம் எடுத்து நன்மைகள் செய்துள்ளார். இறைவன் மக்களுக்கு மட்டும்தான் உரியவன், அவர்களுக்கு மட்டும்தான் அருள் புரிவான் என்பது கிடையாது. இறைவனிடத்தில் உயர்திணை, அஃறிணை என்ற வேறுபாடு கிடையாது. உண்மையான அன்பு உள்ள இடத்தில் இறைவன் கண்டிப்பாக இருப்பான் என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே திருமால் பல அவதாரங்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் என்ற உண்மையினை ஆழ்வார்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

திருமால் மச்ச அவதாரம், கூர்ம அவதாரம், வராக அவதாரம், நரசிம்ம அவதாரம், வாமன அவதாரம், பரசுராமன் அவதாரம், இராம அவதாரம், பலராம அவதாரம், கிருஷ்ண அவதாரம், கல்கி அவதாரம் என்பன திருமால் குறித்த பத்து அவதாரங்கள் ஆகும். இவற்றுள் கல்கி அவதாரத்தைத் தவிர மற்ற அவதாரங்கள் பற்றிய செய்திகள் நாலாயிரத் காணப்படுகின்றன. கூர்மம் நரசிம்மம் ஆமை, மச்சம் திவ்விய பிரபந்தத்தில் மீன், வராகம் பன்றி, சிங்கம் என இவை நான்கு அவதாரமும் விலங்குகளாக அவதரித்தவை. ஏனையவை மனிதர்களாக அவதரித்தவை.

திருமாலின் இப்பத்து அவதாரங்களையும் மீனோடு ஆமை கேழல் அரிகுறளாய் முன்னம் இராமனாய்த் தானாய் பின்னம் இராமனாய்த் தாமோதரனாய்க் கற்கியும் ஆனான் தன்னை கண்ணபுரத்து அடியன் (நா.தி.பி.பா. 1727)

எனத் திருமங்கையாழ்வார் பாடுகிறார். இவற்றுள் கல்கியாகிய அவதாரம் இன்னும் நிகழவில்லை.

கடல்வாழ் உயிராகிய மீனிலிருந்து படிப்படியே வளர்ந்து பேரறிவுடைய கிருட்டிணாவதாரம் வரை திருமாலின் அவதாரங்கள் அமைந்துள்ளன. உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து உயிரினங்கள் படிப்படியாகத் தான் பிறந்து வளர்ந்து வந்துள்ளன என்பதை ஆழ்வார்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர். இதனையே மாணிக்கவாசகரும்.

“புல்லாகிப் பூடாகிப் புழுவாய் மரமாகிப் பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லாஅ நின்ற இத்தாவரசங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத் தேன்”!

என்று உயிர்கள் படிப்படியே வளர்ச்சி பெற்றமையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் ஒரே கருத்தையே முன்வைக்கின்றனர். உயிர்கள் உருவாகுவதற்கு காரணம் இறைசக்தியே. உலகை உருவாக்கியவன் இறைவன். அதற்குக் காரணம் திருமால் என்கின்றனர் ஆழ்வார்கள். சிவன் என்கின்றனர் நாயன்மார்கள்.

ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் திருமால், சிவன் என்று தனித்தனியே பாடினாலும், ஒரு சில இடங்களில் அரியும். சிவனும் ஒன்று என்ற உண்மையினையும் பதிவுசெய்துள்ளனர்.

நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும் என்றும் இருவரங்கத்
தால் திரிவ ரேலும் ஒருவன் ஒருவன் அங்கத் தென்றும்
உளன் (நா.தி.பி.யா. 2179)

முடிவுரை

விலங்குகளின் செயல்கள் மூலமாக ஆழ்வார்கள் தாம் திருமால் மீது கொண்ட பக்தியினைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

திருமாலிடத்தில் உயிர்கள் அனைத்தும் ஒன்றே. மனிதர்கள், பறவைகள், விலங்குகள், உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், சாதி, மதம் என எந்தப் பாகுபாடும் அவனிடம் இல்லை. உண்மையான அன்புடன் அவனைத் தொழுவோரை என்றும் காக்கக் கூடியவன் எம்பெருமானே. இவ்வுண்மையை மனிதர்களுக்கு உணர வைப்பதற்காகத்தான் திருமால் விலங்குகளாகவே அவதரித்துள்ளார்.

ஆழ்வார்கள் தம் பாசுரங்களில், விலங்குகள், திருமால் மீது அதிகப் பற்றுடையவைகளாக இருப்பது போல நாமும் அவனிடத்தில் அன்பு கொண்டு விளங்க வேண்டும் என விலங்குகளின் செயலைக் கொண்டு எடுத்துரைக்கின்றனர். தம்முடைய பாசுரங்களில் இருபத்தெட்டு வகையான விலங்குகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளனர். இவ்விலங்குகளில் சில விலங்காக திருமால் அவதரித்ததையும், சில விலங்காக அசுரர்கள் அவதரித்ததையும் சுட்டியுள்ளனர்.

கஜேந்திரன் என்ற யானைக்கு இறைவன் அருள் புரிந்ததையும், மழையில் இருந்து பசுக்களைக் காத்ததையும், அவர்கள் மீது திருமால் கொண்ட அன்பையும் கூறி, இங்ஙனம் எம்பிரான் தன் பக்தர்களைத் துன்பத்தில் இருந்து காக்கக் கூடியவன். எனவே அவன் அருள்பெற வேண்டும் என ஆழ்வார்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

திருமால் விலங்குகளாகவே அவதரித்து பல நன்மைகள் புரிந்துள்ளார். மீனாக, ஆமையாக, நரசிம்மமாக, வராகமாக அவதரித்து, துன்ப காலத்தில் தேவர்கள். மனிதர்கள், விலங்குகள் அனைவரையும் காத்ததை ஆழ்வார்கள் சுட்டியுள்ளனர்.

எம்பிரான் உயிரினங்கள் மீது அன்பு உடையவன் என்றாலும் சில அசுரர்கள் விலங்குகளாக அவதரித்து மக்களுக்குத் துன்பம் தரும் வேளையில் அவற்றை அழித்துள்ளார். அவர் அழித்தது அசுரர்கள் என்றாலும் அவர்கள் விலங்குருவில் இருந்ததால் அச்செயல் பாவம் என்று கருதித் தன் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டுப் பல புண்ணிய நதிகளில் நீராடியுள்ளார். இறைவனாக இருந்தாலும் தான் செய்த பாவத்தைப் போக்குகின்றார் திருமால். இந்நிகழ்வை ஆழ்வார்கள் சுட்டி மனிதர்கள் தான் செய்யும் பாவத்தைப் போக்க வேண்டும் என்றால். இறைவன் திருவடியை வணங்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றனர்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம், அ.ஞானசம்பந்தன், சாது அச்சு கூடம், 1950.
2. நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம், ஆய்வு கட்டுரைகள் மற்றும் ஆய்வேடுகள்.